

č.j.: MN-00355/25-44

PŘÍSNĚ TAJNĚ!

Výtisk č. 2

SYMPOZIUM K IDEOLOGICKÉ DIVERZI

Archiv bezpečnostních složek

Budapešť, květen 1977

Vystoupení vedoucího čs. delegace na symposiu bratrských zpravodajských orgánů k současným projevům ideologické diverze protivníka, konané v květnu t.r. v Budapešti

.....

Vážení soudruzi,

dovoľte mi, abych především pozdravil naše hostitele, představitele bezpečnostních složek Maďarské lidové republiky a představitele bezpečnostních složek ostatních zemí socialistického společenství.

S upřímnou radostí jsme přijali iniciativu maďarských přátel na svolání porady. Takováto setkání dávají vždy možnost vyměnit si vzájemně zkušenosti a poznatky z boje se společným nepřitelem. Jsou i příležitostí k dalšímu upevnění bratrské spolupráce mezi bezpečnostními složkami socialistických zemí a jejich představiteli.

Vedoucí československé delegace na obdobném setkání v roce 1974 v Havaně, ve svém vystoupení seznámil zúčastněné se zkušenostmi čs. kontrarozvědky z boje s vnějším a vnitřním nepřitelem, jehož nepřátelská činnost vedla ke krizi ve straně a společnosti v roce 1968-1969.

Byla ukázána strategie a taktika, formy a metody boje, jakož i používané prostředky protivníka v období, které před-

cházelo krizi, v době krize i po jejím překonání. Byla provedena analýza složení jednotlivých pravicově-oportunistických a antisocialistických seskupení a jejich činnosti při rozkládání strany a jednotlivých struktur socialistické společnosti. Zvláště byla zdůrazněna činnost protivníka při vytváření protisocialistického veřejného mínění za využití hromadných sdělovacích prostředků, úloha pravicově oportunistických a antisocialistických sil v oblasti vědy, školství, kultury a zdravotnictví. Na konkrétních případech bylo dokumentováno spojení vnitřních nepřátel s představiteli ideodiverzních a emigrantských center, jakož i speciálních služeb západních států. V tomto pokusu o kontrarevoluční zvrát významné místo zaujímaly církve, náboženské sekty, laici, kněžská emigrace a církevní emigrantská centra. Významnou roli při rozvracení socialistického státního zřízení sehrála především sionistická seskupení, nezanedbatelnou úlohu měla též trickistická seskupení a nepřátelské živly v řadách mládeže, především mezi vysokoškolskými studenty.

Ve vystoupení čs. delegáta v Havaně bylo objektivně ukázáno nebezpečí, které bezprostředně ohrožovalo socialistické státní zřízení v ČSSR. Bylo také zcela jednoznačně konstatováno, že bez internacionální pomoci států Varšavské smlouvy nebylo možné proces demontáže socialismu v ČSSR zastavit.

Od porady v Havaně v březnu 1974 došlo k velkým změnám ve světě, ve prospěch světového socialismu na úkor kapitalismu. Rozhodné úspěchy světového revolučního procesu vyvolávaly a vyvolávají nové pokusy imperialistických kruhů, ideodiverzních center a špionážních centrál nepřítelů hledat nové prostředky a metody nepřátelského působení proti ZSS, revolučnímu hnutí a pokrokovým zemím třetího světa.

Zrušen stupeň utajení (svazku) dnem 1.1.2008 dle ustanovení § 157 odst. 3 zák. č. 412/2005 Sb.

Nové koncepce a metody takového působení byly zejména rozpracovávány v podmínkách rozvíjející se politiky uvolňování mezinárodního napětí v souvislosti s konferencí o bezpečnosti a spolupráci v Evropě s cílem deformovat obsah politiky uvolňování a závěrečného aktu KBSE a zneužít je proti ZST a celému mezinárodnímu komunistickému hnutí.

Výchozím postulátem této koncepce je destrukce mezinárodního komunistického hnutí a destabilizace zemí socialistického společenství, při čemž tato destrukce MKDH jako celku a ZSS zvláště, má probíhat paralelně s využitím negativních faktorů tzv. eurokomunismu.

Pokud jde o socialistické země, považují západní strategové za důležité, že se v posledních letech podařilo v socialistických zemích vytvořit skupiny disidentů jako základ budoucí opozice. Jako s významným faktorem kalkulují s růstem hospodářských těžkostí v ZSS, které se podle nich nutně budou prohlubovat. Za příznivý moment považují nástup nové generace dělnické třídy, která není podle jejich hodnocení bezvýhradně oddána komunistické straně. Pro své záměry chtějí využít údajný silící vliv pragmatických technokratů a prozápadní smýšlení určité části inteligence. Za příznivé faktory považují nacionalismus a náboženské citění.

Za velmi významný moment, přispívající podle jejich názoru k подрývání ideologické i politické jednoty ZSS považují rozvíjející se kontakty těchto zemí s kapitalistickými státy, pohyb osob a informací a zesílení ovlivňování různých skupin obyvatelstva ZSS západní propagandou.

* * *

Pokud jde konkrétně o ČSSR porážka kontrarevoluce, nástup nového vedení strany v čele se s. HUSÁKEM, učinily přítrž řádění kontrarevolučních sil v ČSSR. Představitelé těchto sil se však nevzdali svých cílů, dočasně se stáhli, aby přehodnotili své dosavadní záměry a postupy a stanovili další směr, odpovídající změně situaci. Souběžně s tímto přehodnocováním začali vytvářet nelegální podzemí.

Již v roce 1970 se exponenti pravicově oportunistických a antisocialistických sil sjednotili do opoziční fronty. Programem a politickou platformou tohoto seskupení se měl stát tzv. "Malý akční program", t.j. program likvidace socialismu v ČSSR. "Malý akční program", jehož duchovním otcem byl bývalý tajemník KV KSČ Brno doc. ŠABATA, představoval pokračování tzv. plíživé kontrarevoluce, zakonzervování a uchování reakčních kádřů všude tam, kde to bude jen trochu možné. Činnost hlavních organizátorů této nepřátelské protisocialistické trestné činnosti byla v roce 1972 řešena soudně. /Dnes jsou již všichni na svobodě, poslední tři propuštěni z výkonu trestu v prosinci minulého roku/. Nepřátelskou činnost rozvíjenou na základě "Malého akčního programu" lze označit za 1. etapu strategického a taktického postupu pravicově oportunistických a antisocialistických sil po překování krize ve straně a společnosti. Byla to etapa skrytého odporu vnitřního nepřítele ve spojení se zahraničními centry na základě zformované platformy.

2. etapa činnosti pravice a antisocialistických sil v ČSSR je v podstatě etapou slovního přiznání své porážky a snah o vyvolání "dialogu" se stranickými představiteli. V tomto údobí se velmi výrazně angažoval bývalý předseda FS J. SMRKOVS. KÝ, který se v roce 1973 obrátil dopisem na soudruha BREŽNĚVA a J. ŠABATA, který v témže roce napsal osobní dopis s. HUSÁKOVI. Cílem jejich snah bylo vynutit si uznání jako opoziční

síly uvnitř KSČ a na základě určitých kompromisů uzavřít údobí internacionální pomoci v roce 1968 jako omyl a tak se znovu vrátit zpět do strany a funkcí, které museli opustit. Za pomoci vlivové agentury, formou celostátních projektů a metodou preventivně výchovných a profylaktických opatření v těsné spolupráci se stranickými, státními a společenskými organizacemi se podařilo tento jejich záměr odhalit a zneškodnit.

Po neúspěchu této taktiky exponenti pravice, zejména v době příprav XV. sjezdu KSČ a porady evropských komunistických a dělnických stran v Berlíně, přišli s novou koncepcí, spočívající ve snaze vytvořit tzv. "stranu vyloučených" na politické platformě "pražského jara" a "eurokomunismu" některých KS Západu. Přední exponenti pravice, býv. tajemník ÚV KSČ Z. MLYNÁŘ a býv. ministr zahraničních věcí ČSSR J. HÁJEK v dopise 29 KS Evropy mluvili údajně jménem 500 000 vyloučených a vyškrtnutých členů strany s tím, že jsou schopni během krátké doby převážnou část z nich a další sympatizující aktivizovat. Šlo o snahu vytvořit samostatnou politickou sílu pravicového zaměření a hledání nových kádrů a garnitur schopných pokračovat v nepřátelské činnosti. V této etapě se snažili exponenti pravice zaktivizovat činnost A. DUBČEKA. Sledovaného cíle v důsledku přijímaných opatření k jeho osobě nedosáhli. Nutno však konstatovat, že on sám měl stejnou snahu, projevující se zejména v dopisech adresovaných FS a dopravovaných do KS, kde byly zveřejněny. V dopisech se přihlašoval ke své politice z let 1968-1969 a hrubě napadal současnou linii KSČ. Jejich záměry se podařilo včas odhalit, rozbít a paralyzovat jejich vliv na Berlínskou konferenci. Toto údobí je možno označit jako 3. etapu činnosti pravice a antisocialistických sil v ČSSR - etapu úsilí zformovat tzv. stranu vyloučených za podpory "strany mlčících stoupenců".

Za 4. etapou je možno označit údobí od helsinské konference, ale zejména od porady evropských komunistických a dělnických stran v Berlíně, kdy jsou zjišťovány informace o propracování nové taktiky činnosti "čs. opozice". Závěry Helsink byly jimi přijaty jako ústup SSSR od tvrdé politiky. Potvrzení tohoto vývodu spatřovali v podepsání Deklarace o lidských právech na počátku roku 1976. Zformování politiky "eurokomunismu" a jeho neodsouzení KS je vedlo k závěru, že komunistické hnutí se ocitlo v proudu diskuse o politice komunistických stran Východu a Západu. Tyto skutečnosti, jakož i protisocialistické vystoupení skupinek intelektuálů v některých socialistických zemích vyvolaly u představitelů "čs. opozice" přesvědčení, že protisocialistické vystoupení proti současným režimům je možné považovat za obecný jev ve všech zemích socialistického tábora.

Z těchto hledisek, především přední exponenti pravice provedli hodnocení, zda vystoupení tzv. "čs. opozice" jako celku je v současné době vhodné. Při nové koncepci, mimo mezinárodně politických aspektů, vycházeli z předpokladu, že :

- první rok 6. pětiletky nebude splněn a dojde k rozpadu celého pětiletého plánu, který bude nahrazen plánem ročním,
- dojde k podstatnému zvýšení cen zboží denní potřeby, což mělo výrazně zhoršit ekonomickou situaci a životní úroveň čs. občanů a navodit atmosféru celkové nespokojenosti,
- ČSSR si nebude moci v roce, kdy se sejde porada v Bělehradě dovolit rozhodná opatření vůči tzv. "čs. opozici" a na poradě bude vázána nebezpečím své diskreditace,

- podmíněné propuštění některých odsouzených exponentů pravi-
ce z r. 1972 z výkonu trestu odnětí svobody bylo pochopeno
tzv. "če. opozicí" jako slabost režimu.

Tzv. "če. opozice" po zhodnocení všech objektivních a
subjektivních předpokladů hledala nejvhodnější formu pro své
otevřené vystoupení.

V této fázi propracování nové koncepce činnosti "če.
opozice" je možné vysledovat dvě hlavní seskupení. V první
řadě jde o okruh osob, býv. politiků /MLYNÁŘ, HÁJEK, KRIEDEL
a další/, býv. členů KSČ, a okruh, který tvoří intelektuálo-
vé a teologové /HAVEL, KOHOUT, PATOČKA, VAGULÍK, NĚMEC a dal-
ší/, z nichž pouze někteří bývalí členové strany mají určité
vztahy na skupinu politiků.

Každá skupina pracovala v podstatě samostatně a bez-
prostředním impulzem pro spojení těchto skupin byl soudní
proces s dekadentními big-beatovými hudebníky PLASTIC PEOPLE
na podzim m. r. Styk mezi oběma skupinami zprostředkoval Dr.
KOMENDA, haličský žid. Výsledkem společné činnosti obou sku-
pin byla akce známé pod názvem CHARTA 77.

CHARTA 77 vznikla jako kompromis mnoha proudů, od nej-
reakčnějšího křídla, přes trockisty, sionisty, církevní před-
stavitelů, filozofy až po renegáty. Je záležitostí výhradně
intelektuálů a soustřeďuje se především v Praze a Středoče-
ském kraji. O tom svědčí následující skutečnosti. Ze 241 sig-
natářů CHARTY 77 jich 112 má bydliště v Praze nebo ve Středo-
českém kraji, 28 je bývalých členů protistátních organizací
KAN, K-231 a ŠLP, 12 trockisticky a 35 prosionisticky oriento-
vaných, 81 vědeckých pracovníků, 117 vyloučených členů KSČ,
15 představitelů církví, 15 býv. příslušníků MV a ČSLA a 35
signatářů CHARTY 77 bylo po roce 1968 trestáno pro různou
trestnou činnost.

Jde v podstatě o stejné osoby, stejnou politickou galerii jako v krizových letech 1968-1969, jejichž postoje a jednání byly řešeny politickými prostředky.

I když počet signatářů CHARTY 77 se zdá být zcela zanedbatelný, je nutné počítat s tím, že by signatáře v příhodnou dobu podpořili bývalí lidé z řad buržoazie a jejich rodinní příslušníci, část maloburžoazie a značná část vyloučených členů strany, pokud je sami nezískáme.

Je to potencionální nepřítel, který by mohl v době pro něho příhodnou, jako např. v případě ekonomických potíží, při některých problémech naznačujících nejednotu uvnitř ČSSR anebo mezi socialistickými zeměmi, při zostření mezinárodní situace, při nevhodných bezpečnostních zásazích a opatřeních otevřeně vystoupit.

Potvrdilo se, že CHARTA 77 je akcí velmi pečlivě připravenou, načasovanou, koordinovanou a řízenou ze zahraničí, jejímž cílem není jenom ČSSR a Bělehrad, ale směřuje proti světové socialistické soustavě a mezinárodnímu revolučnímu hnutí. O tom svědčí skutečnost, že tato akce byla časově protivníkem zařazena na počátek roku 60. výročí VŘSR. CHARTA 77 vychází a je rozvíjena na buržoazně nacionalistické platformě a má nadnárodní charakter. V ČSSR má narušit důvěru pracujících ve správnost politiky KSČ, rozdmýchávat nacionalismus a antisovětlismus a opět vyvolat krizi ve straně a společnosti. V kapitalistických zemích je CHARTA 77 využívána k dezinformování veřejnosti, ke zkreslování situace v zemích ZSS, k diskreditaci myšlenek socialismu a komunismu a slouží vládnoucím kruhům k odvádění pozornosti od vlastních problémů.

Můžeme konstatovat, že CHARTA 77 zachovává kontinuitu dřívějších 3 etap činnosti zbytků kontrarevolučních sil v ČSSR. Představuje však nový, taktický prvek, kdy tzv. "čs. opozice" přechází od individuálních akcí k hromadnému, otevřenému vystoupení za mohutné podpory západní propagandy. Jde o současnou formu ideologické diverze a je součástí ostřejšího ideologického boje o principy mírového soužití států s rozdílným společenským zřizením.

Zcela novým jevem oproti minulosti je exponovanost některých oficiálních vládních představitelů kapitalistických států za "osud" disidentů a kriminálně závadových osob, čemuž je dávena v kapitalistických zemích hromadnými sdělovacími prostředky mimořádná publicita. Jedná se např. o dopis prezidenta CARTERA odpadlíku SACHAROVÍ, přijetí disidenta BUKOVSKÉHO v Bílém domě, kontakt nizozemského ministra zahraničních věcí během oficiální návštěvy v ČSSR s mluvčím CHARTY 77 J. PATOČKOU, prohlášení rakouského kancléře Bruno KREISKEHO o ochotě poskytnout politický azyl signatářům CHARTY 77, jeho výzva komunistickým stranám západní Evropy, aby podnikly akce na podporu obhájců lidských práv v ČSSR. /Tuto výzvu učinil KREISKI po návratu ze Stockholmu po předběžné konzultaci s W. BRANDTEM a O. PALNEM/.

Jde o zcela novou kvalitu nepřátelské činnosti protivníka. Je to pokus o frontální útok na celý socialistický tábor a ovlivňování vnitřního vývoje socialistických zemí, které bylo povýšeno na oficiální státní politiku.

Tzv. "čs. opozice", pokud jde o vnitřní situaci, akcí CHARTA 77 chtěla provést sondáž vůči stranickému a státnímu vedení, kam až mohou jít, aniž by bylo proti nim represivně nebo jinak zakročeno. CHARTOU 77 si chtěli ověřit, nakolik

lidé zůstali věrni duchu "pražského jara 68" a s jakou základnou mohou pro své antisocialistické cíle počítat. Konečně v neposlední řadě měla být signálem k nástupu nebo vystupňování útoku proti SSSR a ostatním zemím ST. Obecným argumentem této kampaně se měl stát dogmatický výklad CHARTY OSN o lidských právech a závěrečného helsinského dokumentu a jejich porušování ČSSR, SSSR a ostatními zeměmi socialistického společenství.

Jde o pokus exponentů pravice a antisocialistických sil vymanit se z vnitřní a mezinárodní izolace a prosadit se "de facto" a "de jure" jako oficiální opozice současného vedení strany a vynutit si dialog. Zveřejněním CHARTY 77 současně chtěli vzbudit dojem, že jde o masovou záležitost a vyjádření odporu všeho lidu proti politice strany.

Vznik CHARTY 77 má své mezinárodní a vnitřní aspekty. Když se tzv. "čs. opozici" nepodařilo prosadit na helsinské konferenci ani berlínské poradě, vystoupili v úzké spolupráci se zahraničím a ve vhodné době s CHARTOU 77. Kalkulovali jak již jsem uvedl, s neúrodou, zdražením, rozpadem pětiletky i s některými problémy, které se projevily v socialistických zemích. Za této situace počítali s masovou podporou evých akcí a s možností navázat na idee "pražského jara" a "eurokomunismu".

Součástí koncepce činnosti vnitřního a vnějšího protivníka je udržovat tzv. "čs. otázku" v popředí zájmu světové veřejnosti a připravit pro bělehradskou schůzku dostatek "důkazů" o porušování lidských práv a svobod a tím i neplnění závěrečného helsinského dokumentu čs. stranou.

Za tímto účelem zpracovávají další materiály, které jednak rozšiřují uvnitř ČSSR a jednak zasílají různými kanály

/za využití diplomatů ZÚ KS, VC, čs. občanů vyjíždějících do KS, využitím poštovního styku, akreditovaných novinářů, telefonicky apod./ do KS, kde jsou využívány vůči ČSSR. V uvedených materiálech z nepřátelských pozic v rozporu se skutečností se snaží znevážit celý dosavadní vývoj v budování socialismu v ČSSR a kompromitovat vedoucí stranické a státní představitele. Napadají jednotlivé oblasti čs. společnosti a snaží se "dokazovat", že čs. strana neplní závěrečný helsinský dokument, porušuje CHARTU OSN o lidských právech a politická linie KSČ je v rozporu s jednáním evropských komunistických a dělnických stran v Berlíně.

S tímto cílem byly postupně zpracovány, rozšířeny uvnitř ČSSR a zaslány k využití do zahraničí CHARTA 77 č. 2 napádající hrubým způsobem bezpečnost, č. 3 mající obranný charakter a zdůvodňující jednání signatářů, č. 4 ukazující "diskriminaci" dětí těch, kteří se v letech 1968-1969 protisocialisticky exponovali, č. 5, ve které zveřejňují dalších 200 podpisů i když s určitým stupněm anonymity, v č. 6 je proveden výčet opatření státních a hospodářských orgánů proti signatářům CHARTY 77, v č. 7 je předkládán veřejnosti souhrn sociálních a hospodářských práv, která jsou údajně v ČSSR porušována, včetně "diskriminace žen", v č. 8 je uveden souhrnný seznam 617 jmen občanů, kteří vyjádřili souhlas s CHARTOU 77 a přáli si, aby jejich jména byla zveřejněna a č. 9, ve které je "dokazováno" porušování svobody náboženského vyznání.

V souvislosti s CHARTOU 77 došlo na území ČSSR zejména v českých zemích, k zvýšenému výskytu protistátních písemností. V lednu t.r. bylo v ČSSR zaznamenáno 189 ke letáků a 364 zásilek CHARTY 77 a pamfletů s tím souvisejících, 313 anonymních a výhružných dopisů, 98 protistátních nápisů, 6 ke samizdatů a 43 písemností zahraničních.

Obdobná situace, pokud jde o množství a druhy protistátních písemností, byla zjištěna i v měsíci únoru a březnu. Po aktivních kontrarezervních opatřeních došlo v měsíci dubnu k podstatnému poklesu těchto písemností, zhruba asi o 50% a sestupný trend dosud pokračuje.

K tomu, aby tvorba, rozšiřování uvnitř ČSSR a zasilání materiálů do zahraničí mělo organizovanou formu, vytvořili signatáři CHARTY 77 několik dokumentačních středisek, ve kterých takovéto materiály uschovávají a evidují a vedou přehled jak s nimi bylo naloženo a jak byly využity. Většina těchto středisek byla odhalena a zlikvidována.

Pro podporu těch, kteří za svoji činnost byli ekonomicky postiženi, zřizují finanční fond, do kterého přispívají jednak domácí opozičníci, jednak se snaží získat podporu ze zahraničí.

* * *

Od samého počátku je CHARTA 77 rozvíjena za těsné spolupráce s ideodiverzními a emigrantskými centry. Pro jejich činnost jsou charakteristické především následující aspekty:

- P močí deformovaného obsahu uvolňování napětí a jeho cílů, výměny osob a informací vytvářet základy opozice v ZSS,
- formování opozice se děje v ZSS vně komunistických stran a je tudíž opouštěna dřívější téze, že ke změnám v ZSS může dojít jedině uvnitř těchto stran.

- ke změně nemusí v současných podmínkách nutně dojít nejdříve v SSSR. Opoziční hnutí je třeba rovinout ve všech ZSS, což může vyústit zejména na základě nacionalistických tendencí i ke strukturálním změnám. Je nutné vytvořit krizové situace ve většině ZSS, aby byla znemožněna či alespoň výrazně snížena možnost internacionální pomoci SSSR.
- při formování opozičního hnutí v ZSS jsou předem zakalkulovány vzájemné vazby a reakce západních KS na situaci v ZSS, jakou součást tlaků na ZSS. Při tom rozklad těchto stran má oslabit mezinárodní komunistické a dělnické hnutí a v této etapě zeslabit nebezpečí, jež některé západoevropské KS představují pro současnou vládní garnituru.

Z hlediska realizace vystupuje pak do popředí zejména skutečnost, že tato koncepce se stává součástí oficiální politiky, především USA po nástupu CARTEROVY administrativy a projevuje se vůči ZSS v oblasti diplomatické, vojenské a hospodářské.

Z hlediska intenzity a efektivity protičeskoslovenské aktivity jsou nejvýznamnější jednotlivci a skupiny v zemích západní Evropy, která je hlavním nástupištěm proti ZSS.

V úzké návaznosti na americké ideodiverzní a špiónážní centra - International Advisory Council a Radio Svobodná Evropa, působí proti ČSSR dva nejvýznamnější jednotlivci v řadách čl. emigrace, PELIKÁN a TIGRID s okruhem spolupracovníků soustředěných kolem jimi vydávaných časopisů LISTY a SVĚDECTVÍ, které slouží jako ideová a programová platforma.

Z globálního pohledu můžeme konstatovat, že PELIKÁNOVA činnost je orientována především do dvou směrů :

- Podněcování k formování opozice v ČSSR a formulování jejího akčního programu v souladu s dlouhodobými koncepcemi Západu proti ZSS a MKDH.
- Ze stejné platformy přispívat k nepřátelskému ovlivňování a rozštěpování západoevropských komunistických stran a dalších pokrokových sil na Západě.

V průběhu roku 1976 je možné sledovat postupný zřetelný posun v PELIKÁNEM formulovaném programu politické opozice v ZSS. Opouští dřívější tezi, že ke změnám musí dojít nejdříve v SSSR a uvnitř KS ZSS. Začíná hlásat nutnost přechodu opozičního hnutí na otevřené akce a vytvoření aktivní opoziční politické síly, jejíž aktivita má vyústit v masové odmítnutí politiky KSČ a předložení jasného alternativního programu jako protějšku současné vládní politice.

Obdobné formy a metody v nepřátelském působení používá proti ČSSR i poúnorový emigrant Pavel TIGRID s okruhem spolupracovníků okolo svého časopisu SVĚDECTVÍ, vydávaného v Paříži. I on je napojen na stejná ideodiverzní a špionážní centra - I.A.C. a Svobodnou Evropu a prostřednictvím nich na CIA, ale se zřetelně jinou specializací a dělbou práce mezi ním a PELIKÁNEM pokud jde o programové zaměření činnosti proti ČSSR.

Zatímco PELIKÁN v rámci svého úkolu ovlivňovat a ideologicky formovat vnitřní socialistickou opozici si musí zachovávat tvář člověka stojícího na půdě socialismu, TIGRID vystupuje v roli nezávislého demokratického liberála s cílem ovlivňovat co nejširší okruh čs. inteligence.

TIGRID byl z čs. emigrace také prvním, kdo se aktivně zapojil v rámci západních center do shromažďování materiálů o údajném neplnění závěrečného aktu KEBSe Československem.

Solidarita s CHARTOU 77 na Západě i v socialistických zemích jsou podle TIGRIDA významné faktory, které hnutí CHARTY 77 a obdobná hnutí v dalších ZSS politizují a dávají mu charakter, který je podstatně odlišný od všeho, co bylo dosud v ZSS známo. Specifičnost situace pak podle TIGRIDA spočívá v tom, že ve všech ZSS existují totožné nebo obdobné požadavky a že toto hnutí jako celek nemá vůbec marxistický charakter na rozdíl od roku 1968.

Již koncem roku 1975 zpracoval pro European Coordination and Research Group v Londýně studii o nedodržování helsinských dokumentů /tato instituce pracuje pod záštitou soc. poslanců z 10 evropských zemí a úzce spolupracuje m.j. se soc. internacionálou a Amnesty International/.

Specifickou složku čs. emigrace představuje, vzhledem ke své ideologické jednoduše a hierarchické organizovanosti kněžská emigrace. Specifická je i její role při realizaci koncepčních ideodiverzních plánů Západu vůči ČSSR a ZSS.

V procesu uvolňování napětí a současné přípravy bělehradského setkání dostává se u kněžské emigrace v rámci celkového tlaku proti ZSS do popředí její role propagandistická, zaměřená na ovlivňování veřejného mínění v západních zemích v neprospěch ČSSR a socialistického systému jako takového na základě jeho údajné neschopnosti vyřešit uspokojivě vztahy mezi státem a věřícími a neochotě plnit závěrečný akt KEBSE v oblasti náboženských svobod.

Pro propagandistickou činnost, ideologické a politické pronikání do ČSSR si kněžská emigrace vytvořila v mnoha zemích síť pracovních center, která se zabývají především:

- Vydáváním a distribucí do ČSSR politicko-náboženských materiálů,
- shromažďováním informací o politicko-náboženské situaci v ČSSR a dalších ZSS a to prostřednictvím dokumentační činnosti s využíváním čs. a zahraničního tisku a aktivním kontaktováním styků čs. občanů vyjíždějících do KS,
- poskytování přímé materiální a finanční pomoci určitým skupinám kléru a laiků v ČSSR a úsilí o diskriminaci státu a loyálních kněží,
- propagandistickým ovlivňováním veřejného mínění západních zemí v neprospěch ČSSR a jejich podněcováním k organizování protičeskoslovenských akcí.

Západními ideodiverzními centry a politickými institucemi jsou k nepřátelské činnosti proti ČSSR využívány další organizace a jednotlivci z čs. emigrace.

* * *

Vycházejí z analýzy současné operativní situace a dlouhodobé činnosti protivníka je možno stanovit některé prognózy předpokládaného vývoje :

Se vši pravděpodobností potrvá i nadále orientace tzv. "čs. opozice" na pomoc ze zahraničí a snaha o její efektivní rozvíjení. Dá se očekávat, že budou organizovány další

nátlakové akce vůči ČSSR za využití antikomunistických center, hromadných sdělovacích prostředků KS a oficiálních představitelů vlád KS. Tato činnost se bude zřejmě stupňovat úměrně s blížícím se termínem bělehradské schůzky. CHARTU chápeme jako dobovou formu aktivity reakce, jejíž součástí se stali i někteří exponenti pravice přechodem na renegátskou pozici. Tzv. "čs. opozice" bude hledat nové možnosti jak využít pro své záměry pravicových proudů v některých západních KS. Pro zdůvodnění své nepřátelské činnosti budou i nadále využívat platformy tzv. "eurokomunismu".

K zanášení nedůvěry k současnému politickému systému bude tzv. "čs. opozice" podle vlastních potřeb interpretovat závěrečný helsinský dokument a výsledky porady evropských komunistických a dělnických stran v Berlíně a shromažďovat "důkazy" o jejich porušování a neplnění.

V akci CHARTY 77 se nechá očekávat, že ještě určitou dobu bude se sestupnou tendencí pokračovat v rozšiřování CHARTY 77 a písemností, které s ní souvisí a zpracovávání dalších materiálů z různých oblastí čs. společnosti se snahou ukázat na porušování lidských práv a svobod v ČSSR.

K předcházení, zabránění a přerušování nepřátelské činnosti protivníka vůči ČSSR je prováděn souhrn kontrarozvědných, právních, administrativních a propagandistických opatření.

Hlavní důraz, pokud jde o kontrarozvědná opatření, je kladen na zvýšení úrovně a efektivnosti činnosti agenturní sítě. Rozhodující metodou jsou preventivně výchovná a

profylaktické rozkladné opatření s využitím špičkové agentury.

Ostatní opatření jsou prováděna především prostřednictvím státních a společenských organizací.

Z celé řady těchto opatření pro ilustraci uvádím :

- zahájení vyšetřování ve věci
- výslechy a domovní prohlídky
- kompromitace vedoucích organizátorů
- dezinformační činnost
- odebírání řidičských průkazů, technických osvědčení motorových vozidel, odebírání telefonních účastnických stanic
- odebírání vojenských hodností a vyznamenání
- získávání vybraných signatářů k veřejnému odvolání svých podpisů
- využití těch, kteří odmítli podepsat CHARTU 77
- opatření k vystěhování vybraných signatářů CHARTY 77 z ČSSR a zákonné odebrání občanství na základě poškozování zájmů ČSSR v zahraničí.

Seuběžně s uvedenými a dalšími opatřeními je prováděna propaganda ve hromadných sdělovacích prostředcích s cílem ukázat pravou tvář a protisocialistickou činnost vedoucích signatářů CHARTY 77. Velmi pozitivně se projevilo vystoupení uměleckých svazů, které se spontánně postavily za politiku KSČ.

Cílem všech opatření je zejména :

- prohlubovat diferenciační proces mezi "čs. opozicí" a izolovat aktivní exponenty od všech ostatních,
- izolovat vedoucí skupinu aktivních "opozičníků" od ostatních signatářů CHARTY 77,

- zabránit rozšiřování vlivu "čs. opozice" na širší čs. veřejnost, zejména na dělnické prostředí, mládež, vysokoškoláky a věřící,
- znemožňovat spojení představitelů čs. opozice na anti-komunistická centra a sdělovací prostředky Západu a odhalovat kanály takového spojení,
- dosáhnout vystěhování dalších vedoucích osob z řad tzv. "opozice" do kapitalistického zahraničí,
- zabránit dopravování protisocialistických materiálů z kapitalistických států do ČSSR a jejich rozšiřování,
- odhalovat kanály spojení mluvčích CHARTY 77 a vedoucích osobností opozice na zahraniční nepřátelská ideodiverzní centra a emigrantská sdružení a na disidenty v socialistických zemích. Zjišťovat jejich záměry a cíle nepřátelské činnosti proti ČSSR a ostatním socialistickým státům,
- zjišťovat k signatářům CHARTY 77 poznatky o trestné činnosti kriminálního, hospodářského a jiného charakteru a předkládat tyto příslušným vyšetřovacím útvarům k řešení,
- organizovat soustavně kompromitaci hlavních organizátorů CHARTY 77 za využití všech agenturně operativních prostředků,
- pokračovat v odhalování rozšiřovatelů textů CHARTY 77 a dalších pamfletů, využívat k preventivním a profylaktickým zásahům příslušných zákonných ustanovení. U případů hromadného rozšiřování s nepřátelskou motivací zkoumat možnost trestního postihu.

Na úseku aktivních opatření proti nepřátelské činnosti speciálních služeb nepřítele, ideodiverzních center a nepřátelské emigrace je zaměřeni na tyto otázky:

- Dlouhodobá operace zaměřená na odhalování a diskreditaci speciálních služeb USA, zejména v zemích západní Evropy, Latinské Ameriky a BSV.
- Dlouhodobé operace proti vedoucím představitelům a vybraným seskupením čs. emigrace v zahraničí, řízené a podporované speciálními službami Západu.
- Pokračovat v odhalování RSE a RS jako hlavního ideodiverzního centra v boji proti důsledné realizaci zásad KEBS, odhalování a diskreditace současné úlohy CIA při řízení a financování tohoto vysílače, odhalování spojení poražených antisovětských a oportunistických sil v ČSSR s tímto vysílačem a jeho podílu na různých nátlakových akcích proti ZSS.
- Soustředění prověřených poznatků a dokumentů o neplnění ZA KEBS ze strany západní Evropy a o připravovaných záměrech a postupu západních zemí během setkání v Bělehradě s cílem průběžně kompromitovat jednotlivce i skupiny, které vystupují proti ZA KEBS a zejména indiskrecí negativních západních stanovisek před Bělehradem znemožnit jejich prosazování na tomto setkání.

Soudruzi,

seznámil jsem Vás s některými charakteristickými rysy operativní situace v souvislosti s vývojem, formami a taktikou zbytků kontrarevolučních sil v ČSSR, koordinovaných a řízených v duchu současné koncepce ideodiverzních center protivníka.

Uvedl jsem formy a metody boje, který pod vedením naší strany, jejího ÚV KSČ, vedeme svými specifickými prostředky s vnitřním a vnějším nepřítelem.

Chtěl bych zdůraznit významnou pomoc, kterou v tomto boji s kvalifikovaným protivníkem představuje těsná a cíle-

vědomá, konkrétní spolupráce bratrských složek vycházející z dohod a součinnostních plánů.

Denně se přesvědčujeme na příkladech velmi aktivní, bratrské spolupráce se sovětskými přáteli, s polskými a německými soudruhy, jakož i se soudruhy bulharskými a maďarskými o tom, jak tato spolupráce násobí naše síly a přispívá k upevňování bojové fronty založené na principech marxismu-leninismu a proletářského internacionálního a odpovídající politiky našich stran.

S cílem dále prohloubit naši akceschopnost v rámci družné bojové součinnosti doporučuji ke zvážení některé náměty ke společnému přijetí všemi zúčastněnými na poradě:

1. Urychleně realizovat projekt sjednoceného systému registrace poznatků /SSKP/.
2. Další spolupráci mezi kontrarozvědkami socialistických zemí rozvíjet především na základě dlouhodobých dvoustranných a mnohostranných dohod a plánů ke konkrétním akcím,
3. Na základě těchto dohod předávat všechny poznatky a zkušenosti o snaze protivníka zneužít závěrečného helsinského dokumentu proti zemím socialistického společenství a poznatky, které dokumentují porušování tohoto dokumentu KS, jakož i předávat informace o záměrech ideocenter, vzájemně propojovat a koordinovat činnost opozičních elementů uvnitř jednotlivých socialistických zemí,
4. Pokládáme za velmi užitečné organizování společných porad kontrarozvědek socialistických států k určeným problematikám /Varšava, Berlín, Praha, Sofie/.

Doporučujeme se učinit předmětem jednání takovéto porady problematiku preventivně výchovné a profylakticko-rozkladné činnosti, jako jedné z hlavních metod kontrarozvědné práce.

Archiv bezpečnostních složek